

Burjincek

Jadralni klub Burja Izola

Št. 33/junij 2011

PONOVNO ZAVAJANJE IN ŽALITVE GREGORJA VESELKA

Predsednik Jadralnega kluba Burja
Stanislav Žbogar

Upanje, da se bomo po sestanku, ki ga je na našo zahtevo sklical predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije, dr. Janez Kocjančič, na katerem je bil prisoten tudi Gregor Veselko, ko smo se dogovorili, da bomo probleme v JZS pričeli reševati skupaj, se je po njegovem nedavnem pismu rezblinilo. Prepričan sem bil, da bomo končali s polemiziranjem, pismi in podobnim, vendar kaže, da drugače ne gre, saj imata Jurak in Veselko še vedno sama dostop do uradne spletne strani JZS preko katere enostransko obveščata javnost o dogajanju v slovenskem jadranju.

Zadnje pismo samooklicanega predsednika Jadralne zveze Slovenije, naravnost kliče po odgovoru, saj je, kot že tolikokrat do sedaj, polno neresnic, ki še bolj kalijo odnose med jadralci in ustvarjajo hudo izkrivljeno javno podobo stanja v JZS.

Že na začetku se "pohvali" da je njemu in devetim članom izvršnega odbora (IO) bila pred letom na 24. skupščini JZS zaupan mandat in pri tem nonšalantno "pozabi" na nezaupnico, ki jo je prejel le sedem mesecev za tem na 25. skupščini, na kateri je podal nepreklicni odstop, skupščina pa je razrešila tudi IO. Potem v bran delovnih neuspehov, na dan ponovno potegne že krepko skrhan meč, s katerim brani svojo preganjavico proti "nakopičenim stariim globoko zakoreninjenim stališčem, ki ogrožajo interese in razvoj jadralnega športa...". Pri tem seveda ne omeni, da je bil čas man-

data pred njim in kratkim predsedovanjem njegovega predhodnika, Igorja Laha, rezultatsko najuspešnejše obdobje od ustanovitve slovenske jadrane zveze, danes pa je slovensko tekmovalno jadranje na najnižji ravni od kar je bila JZS ustanovljena. To gre pripisati ravno njegovemu mačehovskemu odnosu napram društvom, k vzgajajo največ mladih športnikov in imajo največje število aktivnih tekmovalcev. Njegovo nedavno pismo v celoti zakriva dejansko stanje v JZS v katerega je zašlo v zadnjih treh letih. Prikriva in podpira povsem nezakonita dejanja Saše Juraka, ki z njegovim "žegnom" sam razpolaga z bančnim računom že povsem osušene blagajne JZS, kar je v grobem neskladju z veljavnim Statutom zveze. V času njegovega nezakonitega prevzema predsedovanja po lastnem nepreklicnem odstopu na 25. skupščini, tudi IO ne deluje, njihovi sestanki pa so vsi korespondenčni (?!). Legalno in v skladu z edinim veljavnim Statutom izvoljenemu predsedstvu JZS je preprečil dostop do pisarne, dokumentov, ki so dostopna le njemu in somišljenikom. V svojem pismu ponavlja "obračunavanja v medijih", pozablja pa na to, da ima uradni medij JZS sam v rokah. Trdi, da "članstvo do nove in boljše organiziranosti ne bo prišlo s tožbami, izključevanji, podtikanji, obračunavanjem v medijih, marveč le z dogovorom." Po drugi strani pa "a priori" zavrača vsako pobudo za kakršen koli razgovor, kaj šele dogovor. Pripravljen se je pogovarjati šele ko se

AdriaticSlovenica

Zavarovalna družba d.d. • Članica Skupine KD Group

Telekom Slovenije

"posamezniki, ki zagovarjajo ekstremna stališča (!?) umaknejo ali vsaj umolknejo in se posvetijo boljšemu delu v matičnih klubih." Pozablja pa, da za vse, ki so mu stopili na žulj, zopet v popolnem neskladju z edinim veljavnim Statutom JZS in v nasprotju z 2. členom Ustave RS, naroči disciplinskemu sodniku ukrep oziroma suspenz. Navkljub temu, da organ "disciplinski sodnik" po veljavnem in pri Upravni enoti Koper registriranem Statutu JZS, sploh ni predviden, ne more biti izvoljen, imenovan niti opravljati svoje dolžnosti. Izvolitev disciplinskega sodnika je brezpredmetna, a vendar legalno izvoljenemu podpredsedniku IO, Stanislavu Žbogarju, prepoveduje opravljanje kakršne koli funkcije in ne priznava niti njegovega predsednikovanja v matičnem jadralskem klubu Burja. Še več, ne izdajo mu niti jadralske verifikacije. Zanje je torej povsem izbrisan in to do konca tega Olimpijskega obdobja.

Morda res edina resnica v njegovem pismu je, da mora JZS kot krovna organizacija slovenskega jadriranja na področju tekmovalnega jadriranja skrbeti izključno za realizacijo programov jadralskih reprezentanc. Vendar pozablja, da so sami, s povsem netransparentnim finančnim poslovanjem, zapravili vsa sredstva, ki so namenjena prav kategoriziranim tekmovalcem. Tako njihovi klubi kot tekmovalci - reprezentanti sami in na lastne stroške izpolnjujejo zastavljene programe, delajo brez strokovnega sveta, povrhu vsega pa tudi nihče njihovih programov dela in priprav v predolimpijskem letu ni potrdil. Gregor Veselko tudi ni izpolnil

svojih pred izvolitvijo danih obljub glede zagotavljanja prepotrebnih finančnih sredstev. Kaže pa, da je ravno tako hitro šel v pozabo v medijih toliko opevani Trening center JZS v Ankaranu.

Netransparentno finančno poslovanje Saše Juraka, je pripeljalo do tega, da si morajo kategorizirani športniki že skoraj pol predolimpijskega leta, sami financirati priprave in udeležbo na regatah. Tudi delitev pičlih sredstev jadralscem s kategorizacijo poteka brez pogodb med njimi in JZS.

Naj kot primer navedem povsem nerazumne prilive, ki so prispeli na račun JK Burja za delo in stroške sedmih kategoriziranih športnikov od začetka 2011 do sredine maja. Za Vasilija Žbogarja (svetovni razred), Urško Košir, Mitjo Mikulina, Sebastiana Prinčiča, Domna Stepančiča, Jakoba Božiča in Tima Podlogarja (vsi perspektivni razred) je klub prejel 12.731,48 evrov, od tega je na račun Žbogarja, ki je bil od 1. januarja do 16. maja na šestih regatah in je bil odsoten od doma (treningi in tekmovanja) kar 105 dni, nakazanih 10.231.48 evrov.

Zato Gregorja Veselka pozivamo, da preneha z žalitvami in diskreditacijami ljudi, ki v slovensko jadriranje vlagajo že 50 in več let, da se sam vpraša in odgovori zakaj tolikšen rezultatski padec in usip števila aktivnih jadralscev v zadnjih dveh letih in kako si predstavlja delo brez strokovnega sveta.

Namesto tega je javnosti postregel z zelo izkrivljenim prikazom in celo postavil pogoje pod katerimi se je pripravljen pogajati.

Štafeta. Že pred 50. leti smo bili jadralski v prvih vstah, danes pa deležni takih žalitev ...

Mario Fafangel

Slavko Žbogar

Sašo Majejè

24. IZOLA SPRING CUP

Hude težave z vetrom

Potem ko so ves teden pred izolsko velikonočno regato, jadralci imeli idealne spomladanske razmere, je bog vetrov povsem obrnil hrbet sicer dobro pripravljenim organizatorjem 24. regate Izola Spring Cup.

Velik del udeležencev je prišel v Izolo že teden pred pričetkom te tradicionalne regate. Za to so bili nagrajeni z izvrstnimi pogoji za priprave, ki jih imajo mnoge ekipe vsako leto v Izoli. Največ je Avstrijcev in Nemcev, ki za deset dni napolnijo Simonov zaliv ter Madžarov, ki so v Izoli že kot doma. Kar nekaj držav pa je to regato izbralo kot kriterijsko za izbiro svojih reprezentanc. Prav zato je dobro uigran organizacijski stroj izolske Burje po dveh dneh že načrtoval, da bi prvič po 24. letih regato podaljšali v rezervni dan, na velikonočni ponedeljek, a se jih je Eol v nedeljo le usmilil in jim poklonil toliko vetra, da so regato v vseh šestih jadralskih razredih spravili pod streho.

Navkljub ugodni vremenski napovedi, so jadralci že prvi dan na vodi čakali od pol enajste do pol tretje popoldan. Takrat je zapihal zahodnik, ki pa se je na obeh regatnih poljih razcepil na burjo in na drugem delu regatnega polja na jugozahodnik. V takih razmeraj je bilo treba začeto regato seveda prekiniti. Le v razredu laser standard, ki je prvi štartal so končali eno preizkušnjo, okoli pete ure pa so v cilj prijadrani še tekmovalci razreda laser 4.7. Tudi drugi dan sta optimistično razpoložena regatna odbora poklicala preko 250 jadralk in jadrancev iz dvanajstih držav na morje že zgodaj, kar se je obrestovalo le na regatnem polju za razreda 420 in 470, na katerem so s prvim vetričem izpeljali po eno jadranje. Za veljavnost regate pa so potrebne vsaj po tri končane preizkušnje. Zato je regatni odbor že v soboto

zvečer pričel razmišljati o podaljšanju regate v ponedeljek.

Vendar so prekaljeni jadralski delavci Burje v nedeljo dodobra izkoristili sicer skromne pogoje s katerimi se jih je usmilil bolj praznično razpoloženi Eol in v vseh razredih razen laser radial opravili skupno po pet preizkušenj. Štiri v "srednjem" laserju, ki je tudi ženski olimpijski razred, pa so zadostovale za končni izračun. Prav v tem je slavil domači jadralec Tim Podlogar, ki je za seboj pustil 45 tekmecev. Jakob Perne je končal na 14., Nina Vovk pa na 25. mestu.

V razredu laser 4.7 je bil najhitrejši Madžar Benjamin Vadnai, skupno peta in prva med dekleti je bila Kim Pletikos, Domen Vasič Štepančič je bil 25., Jani Lovrič 33., Mitja Primožič pa 42. Od skupno 52 tekmovalcev.

V razredu 470 kjer je bila najskromnejša udeležba so vse tri stopničke zasedli Avstrijci. Vse slovenske posadke v tem olimpijskem razredu so bile na regati za svetovni pokal v Hyeresu, razen kombinirane posadke Burje in sesljanske Čupe, v kateri smo prvič videli za krmilom Urško Košir, ki se bo kmalu odpravila na študij onkraj velike luže, saj je bila sprejeta na znamenito univerzo Yale. Tam pa je že dogovorjena, da bo jadrala, za začetek v razredu 420. V slednjem je bilo v Izoli kar 60 posadk, med njimi pa le ena slovenska.

Med 25. tekmovalci v olimpijskem laserju je bil najboljši Slovenec Matej Valič (Jadro), ki je pristal na 5. mestu. Najbolje se je med slovenskimi jadralci v razredu laser 4.7 znašel mladi Črnomaljec Maks Vrščaj, ki je komaj pričel z jadranjem v tem razredu. Eden najuspešnejših "optimistov" zadnjih let je regato v Izoli končal na zelo obetavnem 2. mestu. Najhitrejša med dekleti pa je bila Kim Pletikos (Burja), ki je v skupni razvrstitvi končala na 5. mestu.

Vse rezultate najdete na spletni strani:

www.jadralniklub-burja.si

MG

250 jadrancev iz 13. držav je regata privabila v Izolo

SVETOVNI POKAL/PALMA de MALORCA

Vasilij prebil led na Palmi

Letos je na regato za pokal Princese Sofije na Palmi potovala največja slovenska ekipa doslej. Od kar je regata na Balearskih otokih ob veliki podpori španske vlade, pred dvema letoma dobila status prvokategorne regate (ISAF Grade 1) je doživela izjemen razcvet. V desetih olimpijskih razredih in enem paraolimpijskem je tekmovalo skoraj sedemsto jadrnic in preko tisoč jadralk in jadrancev, Malorko pa je obiskalo vsaj še toliko spremljevalcev. Predlog da bi, po sorodnem vzorcu kot to počno tudi v tujini, med naše obalne klube razdelili vse olimpijske razrede, je prišel iz izolske Burje že pred poldrugim desetletjem, a ni padel na plodna tla. Namesto, da bi združili moči in pokrovitelje, vključili odgovorne za slovenski turizem in jim predložili projekt, kakršnemu smo jadrni delavci vsaj štirih obalnih klubov brez dvoma kos, pa povsem po naše, raje brskamo po svojih ograjenih vrtičkih in hvalimo tujce. Regato na Palmi de Malorki organizirajo štirje klubi. Organizacijski stroj pa šteje nič manj kot 160 ljudi. Mednarodna zasedba regatnih uradnikov pa šteje 16 vodij regatnih odborov, 24 sodnikov in 9 rabsodnikov (za direktno sojenje na vodi), kar bi z združenimi močmi zmogli tudi pri nas med Koprom in Portorožem.

Na Balearje je letos odpotovala najštevilčnejša ekipa slovenskih jadrancev, a jih je tekmovalo "le" osem.

Oči slovenskih spremljevalcev jadralskega športa so bile upravičeno uprte v medsebojni boj Vasilija Žbogarja in Gašperja Vinčeca, ki sta tokrat tekmovala z veliko številčnejšo zasedbo, kot smo je v tem razredu bili doslej vajeni. Prireditelj je moral omejiti število tekmovalcev. Sprva na 80, potem pa so od 90 pravljenih iz 25. držav na regatno polje spustili 83 jadrancev. Udeležba je bila izjemna, saj je od prve deseterice na svetovni lestvici manjkal le najboljši, Hrvat Gašpić. Vrh so tako krojili Angleži. Da se resno pripravlja za "domačo" Olimpijado pa je ponovno dokazal "big" Ben Ainslie, ki je tekmece ugnal z velikim točkovnim naskokom in sedmimi zmagami v enajstih jadrnjah. Drugi je bil Giles Scott, ki je imel kar 20 točk zaostanka. Vasilij Žbogar pa je tokrat tesno, a vendarle ugnal svojega največjega tekmecega Gašperja Vinčeca. Končala sta na osmem in devetem mestu, z enakim točkovnim izkupičkom. Odločilna pa je bila regata za medalje, v kateri je bil Vasilij navkljub zamudi na startu šesti, Gašper ki je bolje začel pa je regato končal na 9. mestu. Več smo pričakovali od izolske posadke olimpijskega dvoseda 470, ki še vedno nizata zelo različne rezultate. Mitja Mikulin in Sebastian Prinčič sta med 84. posadkami segla le do 65. mesta.

Enako velja tudi za Nika Pletikosa v olimpijskem enosedu laser standard. V najštevilčnejšem razredu (127 tekmovalcev) je bil na koncu 94. Kot smo izvedeli od njegovega očeta in trenerja, je Nik na različno razpihanem regatnem polju, skoraj vedno "potegnil krajšo slamico" in zajadral v slabše razpihan del polja. MG

SVETOVNI POKAL/HYERES

Zaskrbljujoča jadralska zmeda vpljiva tudi na rezultate

Obetavni rezultati slovenskih tekmovalcev v Miamiju in na prvi evropski regati za svetovni pokal na Palmi so se v Hyeresu kar pošteno skrhalo. Ali je to rezultat organizacijske zmede v jadralski krovni organizaciji?

Dejstvo je, da skrhani odnosi in obupno finančno stanje s katerim so jadranci krenili v predolimpijsko leto, ne morejo ostati brez posledic na tekmovalnih poljih. Tako smo prvič po dolgem času ostali brez enega tekmovalca v zaključni regati najboljših deseterice. Tudi slovenska rivala v razredu finn, sta lahko že pred sklepnim dejanjem pospravila jadrnici in krenila domov. Ali je to tudi posledica njunega medsebojnega rivalstva, se upravičeno vprašamo tisti, ki smo po regati ujeli razgovor urednika športnega programa Val 202 z Vinčecem in Žbogarjem. Medtem, ko so vizije slednjega uprte v svetovno konkurenco, pa je bilo v Vinčecevih izjavah nedvoumno povedano, da mu je cilj le premagati Vasilija. Zato se ne gre čuditi, da je po petem mestu v Miamiju in devetem va Palmi, v Franciji skupaj z Žbogarjem ostal zunaj deseterice. Na Vasilijeve priprave pa so brez dvoma močno vpljivale

kolobocije okoli njegove prijave, saj so ga, vsled nepojmljive šlamastike Saše Juraka, le dan pred uradnim pričetkom vpisali na seznam tekmovalcev. Za to sta se borila Vasilij in njegov trener vse od sredine prejšnje regate za svetovni pokal, ko sta izvedela, da Vasilij ni prijavljen in vse do zadnjega dne pred regato v Hyeresu. Tudi temu gre gotovo pripisati njegova rezultatska nihanja. Na končni izid pa sta brez dvoma vpljivali še dve sodniški kazni. Tako je Vasilij svojo četrto regato za svetovni pokal končal na 19. mestu in je po štirih regatah za letošnji svetovni pokal na 8. mestu, Gašper pa je svojo tretjo regato za SP končal na 13. mestu, v skupnem seštevku pa je mesto za Vasilijem.

S končnimi dosežki na že pregovorno zahtevnih regatnih poljih ne morejo biti zadovoljni niti preostali iz 17-članske slovenske odprave. Med 155. tekmovalci v olimpijskem laser std., sta Karlo Hmeljak (Jadro/72. mesto) in Nik Pletikos (Burja/78.mesto) jadrala v srebrni skupini, Luka Domian (Portorož/105. mesto) pa v tolažilni bronasti.

Med 106. posadkami v moški 470 konkurenci, sta Mikulin in Prinčič (Burja/68. mesto) pristala v sredini razpredelnice, njuna tekmeča Tidd in Dolinšek (Pirat), dve mesti za njima. Novosestavljena posadka Jadra in Burje, Gulič in Božič (102. mesto), pa seveda še ni dorasla svetovni članski konkurenci. MG

Jadranci Burje v državni reprezentanci

Po petih izbirnih regatah v razredu optimist je Taš Kolman četrti med fanti in tako uvrščen v eno od slovenskih ekip, Lin Pletikos pa je enako uvrščena med dekleti. Oba bosta jadrala v reprezentanci Slovenije na EP na Portugalskem.

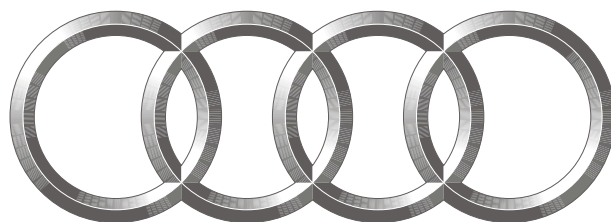
V mladinskem laser 4.7 je Kim Pletikos prva med dekleti, Domen Vasič Stepančič pa četrti v fantovski konkurenci. V razredu laser radial je tudi najboljša med dekleti Kim Pletikos, tretja pa je Nina Vovk. Drugi v fantovski konkurenci in skupno je Tim Podlogar, kateremu je le za slabo točko ušla prvo mesto. Tim bo zastopal Slovenijo na letošnjem evropskem in svetovnem prvenstvu v Franciji, na katerem je odobren nastop tudi Jakobu Pernetu in Nini Vovk, slednja je uvrščena v ekipo SLO tudi za

ISAF mladinsko SP v Zadru.

Na mladinsko EP (NED) potuje tudi mlada posadka Jadra in Burje, Andraž Gulič in Jakob Božič.

Državna reprezentanta v olimpijskem razredu 470 sta tudi Mitja Mikulin in Sebastian Prinčič.

Pri tem seveda ne smemo pozabiti na najuspešnejšega slovenskega jadrarca Vasilija Žbogarja, ki se bori za olimpijsko vozovnico v razredu finn.

Audi

SVETOVNI POKAL/MEDEMBLICK

Ponovno odlični izzidi

Peta regata letošnjega sklopa regat za svetovni pokal, ki je potekala na notranjem morju Nizozemske IJssmeer, katero je jadralcem postreglo z zelo različnimi vetrovi, se je dobro izšla za večji del slovenskih olimpijskih kandidatov.

Že prvi dan je bilo morje pred Medemblickom dobro razpihano. Pri 20. vozlih vetra se v razmeroma plitvi vodi dvigne zoprn val, a so naši reprezentanti nanižali kar dobre rezultate. Mitja Mikulin in Sebastian Prinčič (Burja), sta že prvi dan končala na 24. mestu med 68. posadkami. V ženski konkurenci 470 pa sta Tina Mrak in Teja Černe (Pirat) tudi pokazali da ciljata višje ter med 27. posadkami končali prvi dan kot 10. Dober dan sta imela tudi najbolj zagrizena tekmeča Vinčec (Finn Slovenija) in Žbogar (Burja), ki sta med 66. težkokategorniki v razredu finn končala na 6. in 7. mestu. Nekaj slabše je regato na nizozemskem končala trojka Hmeljak (Jadro/33.), Pletikos (Burja/85.) in Domian (Portorož/99.) med 123 tekmovalci olimpijskega laserja.

Povsem drugačen je bil drugi dan na IJssmeerju. Dlje časa so bili brez vetra. Ko so po dveh urah pričeli s prvimi štarti, pa je Vasilij odjadral svoj najboljši dan odkar je sedel v ta jadralni razred. Po dobrem štartu je bil vseskozi spredaj. Le za vrat mu je lahko dihal njegov splitski tekmeč Ivan Kljakovič Gašpič, vodeči na svetovni lestvici. Žbogar je zabeležil svojo prvo zmago, v drugi regati pa je bil 6. kar je zados-

tovalo za skupno 3. mesto. Vinčec pa je po 6. in 4. pristal mesto in 2 točki za njim.

Dober dan sta imela tudi Mikulin in Prinčič, ki sta v tretjem jadraniu uplenila 2. mesto, po 14. v četrtem pa dan končala na obetavnem 14. mestu. Nekoliko pa so se povzpeli tudi trije Slovenci v laserju.

Vasilij je bil prehiter na štartu s črno zastavo v peti preizkušnji, a se je ta rezultat kot najslabši že brisal, kakor tudi Vinčecovo 14. mesto. Tako sta dan z le eno regato končala kot 4. in 5.

Zadnji dan pred regato za medalje sta imela Mikulin-Prinčič malo smole, saj sta z zlomljenim podaljškom krmila ostala brez upov, da bi se prebila med prvo deseterico, kateri sta bila bliže kod kdajkoli doslej, a sta v zadnji flotni regati s tretjim mestom peto regato za svetovni pokal končala na obetavnem 12. mestu. Njuna tekmeča iz Pirata pa sta regato končala v sredini razpredelnice na 33. mestu.

Piratki, Tina in Teja, ki sta bila tudi blizu prve deseterice sta regato v Medemblicku končali kot 14. od 27. posadk.

V laserju je bil Karlo Hmeljak na koncu soliden 29., Luka Domian se je z 61. mestom uvrstil na sredino, v slabšem spominu pa bo nizozemsko morje imel Nik Pletikos, ki si je z zadnjima preizkušnjama povsem pokvaril rezultat in pristal na 96. mestu.

V regato za medalje pa sta po Palmi spet zajadrala Vinčec in Žbogar. Žal je Vasilij moral ponavljati štart, a je kmalu pričel loviti tekmece. Kazalo je, da mu gre najbolje z vetrom v krmo. Medtem ko je Vinčec v cilj prijadral kot 4. in ostal na istem mestu kot je šel v regato za medalje, je Vasilij Žbogar to končal kot 7. in regato končal na skupnem 6. mestu. MG

VETERANI BURJE**ALCEO COBALTI**

Osemindesetletni Alceo Cobalti, sodi med prve pobudnike za razvoj športnega jadrnanja v Izoli. Jadrati je pričel v Puli, na jadrnici razreda dinghy, jadrал pa je tudi že na zvezdi. Vsi dosedanji "veterani" Burje, katere smo doslej predstavili, imajo lepe spomine nanj, nekateri se morda nebi niti spoznali z jadrnanjem, če jih nebi Alceo spodbudil, da se priključijo takratnim skromnim pričetkom, ki so se z leti razvili v najplodnejši in najuspešnejši jadrалni klub v Sloveniji.

Kako in kdaj si prišel v Izolo?

Leta 1956 sem se sem priselil z družino in kmalu začel z jadrnanjem v Burji. Takrat so v klubu imeli na voljo le tri ali štiri sloke. Še te so bile preveč za število jadrалcev. V osnovni šoli sem s pomočjo učitelja telovadbe uspel pri nekaj učencih prebiti led in jih privabiti v klub, da se spoznajo z jadrnanjem. Kaj kmalu pa se je pokazalo, da nimamo več dovolj jadrnic za vse. Tako smo morali eno jadrnico razdeliti med več krmarjev. Na tekmovanja pa so šli najboljši izmed njih. Povprečna starost jadrалcev v klubu je bila takrat okoli 15 let.

Kako pa ste takrat izbirali najboljše?

Sam sem uporabljal en učinkovit preizkus. Jadrnice smo imeli privezane v malem izolskem mandraču in ko je pihal jugo, so le boljši jadrалci uspeli na jadra izpluti iz mandrača, ne da bi taknili obalo. To je bil vedno svojevrsten spektakel. Tudi gledalcev ni manjkalo. Posebna veščina v tistih časih je bilo tudi opazovanje vremena. Sam sem bil vedno na preži, ko sem zaslutil spremembo vremena. Navadno smo morali čakati na maestral, ki je zapihal okoli enajste ure in upadel okoli petih popoldan. Takrat smo se morali pravočasno vrniti, da smo si prihranili veslanje.

Kaj pa nevihte?

Tudi to je bil del opazovanja vremenskih pojavov. Čim so se pojavili znaki za spremembo, sem fante zbral pri svetilniku in jih učil opazovanja sprememb, ki napovedujejo nevihto: pooblačitev na zahodu, siva oblačna črta pod oblaki, potem veter, ki je zapihal proti zahodu, kmalu za tem tišina, da si slišal vse zvoke mesta Izola, hitro se dvigajoča gladina morja, kmalu za tem pa je že bilo treba pohiteti ter se skriti pred nevihto in dežjem. Ko smo bili v zavetju, smo opazovali valove, ki so butali v valobran in se prelivali preko pomola. Vse to s ciljem, da so se jadrалci pripravljali na varno plovbo. Takı pojavi so bili kar pogosti v avgustu.

Ali vas je kdaj ujelo na morju?

Enkrat sem organiziral jadranje proti Ankaranu. Tam smo v vodo pometali sidrca, da se bomo kopali. Naenkrat sem se zavedel znakov za nevihto, ki pa so se pojavili na vzhodu, kar je bilo zelo nenavadno. Takoj sem ukazal, da jadrnice izvlečejo na suho, na plažo. Še nikoli niso tako hitro ubogali. Nevihta je res hitro prišla, a nas je že čez dvajset minut prešla. Tako da smo v Izolo prišli zdravi in celi.

Jadrnice ste delali tudi sami, opremo tudi in za to pripisujejo veliko zaslug tudi vam.

Res je, veliko smo sami naredili. Sam sem jih učil izdelave okovja in pletenja "ušes" na pletenicah. "Piombadure" smo jim rekli. Navdušenje za to je bilo veliko. Včasih sem moral pred fanti poskriti barvo, saj bi oni barvali tudi ko to ni bilo potrebno. Okovje je bila zelo dragocena roba. Včasih sem moral popaziti tudi na naše fante, da niso kaj sunili z drugih bark, ko smo bili gostje na regatah. To je bil sicer splošen pojav v časih, ko se marsičesa ni dalo kupiti. Tudi sidrca, ki so bila takrat dragocen del opreme jadrnic so pogosto izgubili. Največkrat zato, ker so bila nepravilno privezana za sidrno vrv. Kdo ve, če ni tudi dvanajstletni Slavko Žbogar, v časih ko je pričel z jadrnanjem, kakšnega slabo privezanega zalučal v morje.

Koliko časa ste prebili v klubu?

Veliko. Mnogi starši so me spraševali, kako to, da so njihovi otroci po cele dneve v klubu.

Kako pa v kasnejših letih?

Kmalu smo v klubu pridobili nove jadrnice. Najprej je prišla sloka Alieto, potem smo dobili še eno zvezdo, za tem so prišle jadrnice razreda kadet, te pa so z leti zamenjali optimisti.

Ne spomnim se prav leta, mislim da je bilo leta 1965, ko smo organizirali prvenstvo Jugoslavije v razredih L5 in zvezda. Takrat smo v Izoli dobili tudi dvigalo za dviganje jadrnic.

Največji problem pa je bilo večno pomanjkanje prostora. Veliko smo se selili, a vse je bilo premajhno, dokler nismo uspeli zgraditi sedanjih prostorov.

Pa naj še vas povprašam po kakšni anekdoti iz tistih časov?

Najbolj mi je ostalo v spominu, ko smo v Izoli priredili neko regato. Štart je bil navadno kar na koncu pomola. Štartni strel pa je predsednik regatnega odbora sprožil iz majhnega, prav za te namene izdelanega topiča. Znani jadralski funkcionar, koprski zobozdravnik dr. Lukež je takrat uspel preluknjati najbližjemu jadru. To pa je bil ravno naš Sašo Majerič. Čeprav so bili patroni polnjeni s kartonom, je bil strel od blizu dovolj za luknjo v jadru.

Štarti so lahko bili tudi nevarni

Na vojaški "peniši" v Opatiji

Jahtni Center Izola

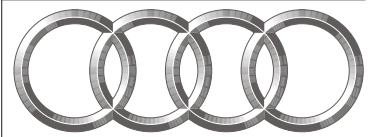
OBÈINA IZOLA

BIROGRAFIKA
BORI

ADRIA
življenje v gibanju

Jahtni Center Izola

Audi

Porsche Koper

Telekom Slovenije

MARINA V IZOLI MARINA DI ISOLA

BANKA KOPER

CASINO IZOLA - CASINO ISOLA
IGRALNI SALON / SALONE SLOT

BREZPLAČNI PREVOSI SERVISNO NAKETA GRATUITO
((080 13 34)) ((800 789 359))

DEŽELNA BANKA SLOVENIJE
vedno blizu

marketingaleb

burinček

je brezplačni obèasnik, katerega vsebinsko in grafično urejajo èlani

Jadralskega kluba Burja v Izoli.

Tiska se v tiskarni BIROGRAFIKA

BORI v Izoli.

Naklada: 300 izvodov

JADRALNI KLUB BURJA

Dantejeva 22, 6310 Izola

tel.: (05) 6416 330

faks: (05) 6400 428

info@jadralklub-burja.si

www.jadralklub-burja.si